

Ordet, for at fremkomme med denne Berigtigelse. De Udtalelser, vi have hørt om, at vi, der forsvare dette Lovforslag, gaa Ministeriet Estrups Vrinde, at vi tage Ordet for en Højre-Lov, at vi have bortbyttet vor Førstefødselsret for en Ret Lindser, at vi have givet Grundloven bort for Syltetoj osv., skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg synes, at den Slags Fantastifотре veje saa lidt i Diskussionen, at jeg ikke kan forstaa, at de kunne summe os om Drene her i denne Sal. Vilde man for Alvor følge, hvad der paa denne Maade her er fremkommet, skulde man altsaa gaa hen og forlange i Stedet for $\frac{1}{2}$ Vajer, $\frac{1}{2}$ Grundlov, men det tror jeg dog er af den Slags dristige Katastier, at de ikke ere værd, at man indlader sig at svare derpaa. Der er jo imidlertid ogsaa fremkommet tilstrækkelige Svar paa, hvad der fra den Side er fremført, saa at Tidenden nok skal uddise, hvad disse tomme og hule Talemaader i Grunden indeholde.

Tauber: Hele denne Sag, som er under Forhandling i disse Dage, minder mig levende om den Forhandling, der fandt Sted i Landet og her i Folketinget adskillige Gange for et Par Aar siden om „det rene Land“, kun at de forskellige Roller ere blevne byttede om. Den Gang havde det ærede Medlem fra Møen (Bøjssen) Vren af at indtage et moderat Standpunkt, som holdt sig fjernt fra alle den Slags Bestræbelser, som indeholde Overdriivelse, medens de irrationelle Uimer repræsenteredes fra den Side, som nu er det ærede Medlems Modstandere. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, om det ærede Medlem vilde tage denne Sag nogenlunde paa samme Maade, som han tog hin Sag, saa at han ikke siger til sig selv, at til det rene Land svarer Sukkertoldens ubetingede Afstæffelse og derimod holder sig det samme Formaal for Øje som den Gang, at vi ikke skulde bruge Stikord, som maasse nok kunne staa an Landet over i et givet Øjeblik paa samme Maade som Stikordet „det rene Land“, men som i Virkeligheden ikke ere fornuftig begrundede. Den Forhandling, vi have hørt i disse Dage, har ikke været nogen virkelig parlamentarisk Forhandling om dette Lovforslag, men har været en Fægteleg mellem de forskellige Venstresider, som væsentlig har haft til Hensigt at vække Opmærksomhed og vinde Tilslutning rundt om i Landet og besørge Agitationen for de forskellige Standpunkter i Landet. Det har været Djemedet baade hos det ærede Medlem, som indbragte Forslaget og for dem, der have diskutert Sagen fra et modsat Standpunkt her i Salen. Jeg tror ikke, at dette er værdigt,

hverken for den ærede Forslagsstiller — jeg tillader mig at henvende mig til det ærede Medlem fra Møen alene — eller for Venstrepartiet i sin Helhed her i Salen. Jeg er det ærede Medlem fra Næsens (Berntsen) taknemlig for det Brudstykke af en Kummelerklæring fra Horsens, som han oplæste i Formiddags. Det er mig vel bekendt, at hele denne Historie er udgaaet derved, og tilsidst er den altsaa havnet her. Den Erklæring, han oplæste, er en Erklæring, som rigtig giver Oplysning om den Maade, hvorpaa der agiteres for denne Sag. Det er de tomme Agitationskloster, der staa i denne Erklæring. Jeg henvender ikke dette til de Medlemmer, som have underskrevet Erklæringen, og jeg veed ikke, om nogle af Underskriverne er til Stede her i Salen, i alt Fald er Erklæringen udgaaet fra Folk udenfor denne Sal. Men denne Erklæring viser, at man fra den Side i Virkeligheden har sluttet med enhver Tanke om en Toldreform, og det samme kommer ogsaa frem ved de Udtalelser, der ere faldne under denne Forhandling, saavel fra den ene som fra den anden Side i Salen. Det gælder lige meget om den Side, der repræsenteres af de ærede Forslagsstillere, som om den Side, der repræsenteres af det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen), det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) o.s.v., det gælder lige saa meget om den ene som om den anden Side, at de have kastet Tanken om en almindelig Toldreform fra sig og staa paa et andet Standpunkt end det, som Folketinget har staaet paa gennem alle disse Aar i Toldsjagen. Men jeg mener, at naar de gøre dette, naar de staa paa et ganske andet Standpunkt, skulde de vedfende sig det og ikke forsøge at gøre gældende, at de i Virkeligheden staa paa det samme Standpunkt; thi det kan dog vistnok ikke hævdes fra de Herrer Side, som principielt modsatte sig en Østtat, at de staa paa samme Standpunkt, som Folketinget har staaet paa, idet Folketinget gennem en Række af Aar har hævdet Østtatten som, lad mig kalde det, et subsidært Midde til at kompensere en Del af Medgangen ved en Toldreform, og paa den anden Side staa de Herrer, som repræsenteres af de ærede Forslagsstillere, heller ikke paa den hidtil gældende Toldreforms Standpunkt, idet de hidtilværende Bestræbelser for en Toldreform aldrig nogenlunde have stillet Sukkeret i første Række og aldrig nogenlunde ville gaa til en saa høj Østtat. De have ikke en Gang nogenlunde stillet Østtatten i første Række som Kompensationsgenstand; thi enten have de selv som i 1871—73 stillet en Formue og Værdigheds-